

STARAGARA.IT

SP
OK

RADIO
TELEVISIONE
SLOVENIJA

LOKAFILM

e

Rai Cinema

Predstavljajo

ZADNJA KLOFUTA

Film

Mattea Oleotta

z Adalgisa Manfreda, Massimiliano Motta, Giuseppe
Battiston, Giovanni Ludeno

Italija-Slovenija, 2025

Trajanje: 101'

Distribucija: 8 januar 2026

Odnosi z javnostjo
Tucker Film
Gianmatteo Pellizzari
0432 299545
tuckerpress@tuckerfilm.com

Odnosi z javnostjo
Ultimo schiaffo
Daniela Staffa 335
1337630
press.staffa@gmail.com

Produkcija Staragara IT

Koprodukcija SPOK Films in RTV Slovenija, v sodelovanju z Rai Cinema, Transmedia, Mompracem, in Lokafilm ter Stara Gara.

S podpora ministrstva za kulturo, Slovenski filmski center, Friuli Venezia Giulia Film Commission – PromoTurismo FVG in Fondo per l'Audiovisivo del FVG.

ZASEDBA

Petra: Adalgisa Manfreda

Jure: Massimiliano Motta

Don Attilio: Giuseppe Battiston

Nicola: Giovanni Ludeno

Nevio: Davide Iacopini

Gospa Ines: Carla Manzon

Clara: Rossana Mortara

EKIPA

Režija: Matteo Oleotto

Scenarij: Matteo Oleotto, Pier Paolo Piciarelli, Salvatore De Mola

Direktor fotografije: Sandro Chessa

Montaža: Giuseppe Trepiccione

Scenograf: Vasja Kokelj

Kostumografija: Ginevra De Carolis

Glasba: Luca Ciut

Snemalec zvoka: Francesco Morosini

Kasting: Anna Pennella

Producenti: Miha Černec, David Cej, Matteo Oleotto, Jožko Rutar

Koproducenti: Boris Peric, Federico Poillucci, Piergiorgio Bellocchio, Manetti Bros.

PROJEKCIJE IN NAGRADE

Alice nella Città 2025 (Panorama Italia): nagrada UNITA: Adalgisa Manfreda, kot najboljše odkritje mlade igralka, nagrada RB Casting za Adalgiso Manfreda, kot najboljšo mlado izvajalko.

VSEBINA

Obstaja tisti božič, ki ga vsi poznamo, tisti pomirjujoči, tisti z jaslicami, lučkami, jelko, in potem je tu še božič Petre in Jureta, odločno daleč od kakršne koli možne oblike topline (čustvene, duhovne, meteorološke). Brat in sestra živita pri temperaturah pod ničlo, na katere sta navajena, toda ledene temperature vasi in njenih maloštevilnih prebivalcev začenjajo predstavljati težavo: ali obstaja pot za pobeg za ljudi, kot sta onadva? Ali obstaja kakšna hipoteza o prihodnosti za par mladih, obupanih gorskih mojstrov? Denar. Potrebujeta denar. In zdi se, da previdno izginotje psa Marlowea, s posledičnim jamstvom za "velikodušno nagrado", obljublja več kot mnogi vsakdanji pripomočki. Legitimno in manj legitimno ... Po filmu *Zoran, moj nečak idiot*, se Matteo Oleotto še naprej primerja z mirnimi in bizarnimi barvami province, ter konstruira zgodbo, belo kot sneg in črno kot novice: Zadnja klofuta (Ultimo schiaffo). (Skoraj) božična glasba, kjer sobivata komedija in tragedija, in kjer vsak lik postane del katastrofalnega domino učinka.

OPOMBE REŽISERJA

Zadnja klofuta (Ultimo Schiaffo) je zgodba o skupini luzerjev, ki se vsak dan trudijo ostati na površju in premagati občutke nezadostnosti: vsi si od življenja želijo nekaj več, ja, a zdi se, da nihče nima moči, potrebne za uspeh. Ali, da bi vsaj dovolj verjel vanj. Očitno ni naključje, da se film dogaja v božičnem času: kako se lahko upremo skušnjavi, da bi upodobili tako slasten kratek stik, torej med pomirjujočo toplino praznikov in sibirsko žalostjo likov? Kako bi se lahko uprli skušnjavi, da bi provincialno balado, mojo drugo provincialno balado po Zoranu, spremenili v pravo črno komedijo? Zadnjo klofuto sem posnel, z mislijo na film Fargo bratov Coen. Ne toliko zaradi pripovedne kompleksnosti in detektivskega razvoja zgodbe, temveč zaradi nerazdružljive vezi med protagonisti in okoljem: na eni strani ameriške gore Minnesote in Dakote z okrožjem Cass, na drugi strani pa furlanske gore z rudarsko vasico Cave del Predil. Sneg, led, veliki in majhni zločini, narava kot antagonist: vse, kar je potrebno, da gledalce prenese drugam, izven ustaljenih poti.

Matteo Oleotto

OPOMBE PRODUKCIJE

Zadnja kľofuta (Ultimo Schiaffo) je film, s katerim smo se řeleli pokloniti naši regiji v letu, ko si Italija in Slovenija delita naziv Evropske prestolnice kulture, in ga posneli, zmontirali in predstavili javnosti v istem koledarskem letu. Sredstva, pridobljena s strani MiC-a, Avdiovizualnega sklada Furlanije Guvernerjeve (FJG) in Creative Europe Media, so nam omogočila, da smo projekt neodvisnega filma razvili v relativno kratkem času, pri čemer smo režiserja Mattea Oleotta združili s scenaristoma Pierom Paolom Piciarellijem in Salvatorejem De Molo. Produkcijo filma, pri kateri sta kot sodelavca sodelovala Transmedia in Mompracem za Italijo, ter Lokafilm in Stara Gara za Slovenijo, so podprla nacionalna sredstva obeh sodelujočih držav, pa tudi Filmska komisija in Avdiovizualni sklad Furlanije - Julijske krajine. » Zadnja kľofuta/Ultimo Schiaffo « je tudi prvi film, ki je prejel financiranje obeh nacionalnih radiotelevizij sodelujočih držav, in sicer RAI Cinema in RTV Slovenija. Projekt vključuje tudi sodelovanje Tucker Filma pri distribuciji, zaradi česar film Zadnja kľofuta (Ultimo Schiaffo) ponovno potrjuje svojo naravo filma, »narejenega v Furlaniji-Juliji«

REŽISER

Matteo Oleotto se je rodil leta 1977 v Gorici. Leta 2001 je diplomiral iz igraltva na Mestni akademiji dramskih umetnosti »Nico Pepe« v Vidmu, leta 2005 pa iz režije na Centru za eksperimentalno kinematografijo v Rimu. Preden se je v celoti posvetil režiji, tako za mala kot velika platna, je delal v klicnem centru, selitvenem podjetju, avtopralnici in podjetju za mikrokomponente (ne da bi pozabil na svoje izkušnje, kot reševalec iz vode, nočni spremljevalec, natakár, kuhinjski pomočnik, vrtnar, kořarkarski sodnik, hotelski nosač in inštruktor plavanja). Od leta 2015 do 2018, je bil umetniški direktor gledaliřča Teatro La Contrada v Trstu. Od leta 2021 je predsednik združenja "Cross-Border Film School" s sedeřem v Gorici. Zadnja kľofuta (Ultimo schiaffo) je njegov drugi film, po Zoranu, mojem nečaku idiotu, medtem ko je za televizijo posnel Volevo fare la rockstar (Rai Due), Eppure cadiamo felici (RaiPlay), ter različne epizode Doc 3 (Rai Uno) in Maschi veri (Netflix).

Filmografija:

2025 – Zadnja kľofuta

2013 – Zoran, moj nečak idiot

STARAGARA IT

Staragara IT d.o.o. je podjetje za filmsko produkcijo, ustanovljeno marca 2021 v Gorici. Glavni cilj podjetja je produkcija avdiovizualnih izdelkov za različne distribucijske platforme, ki so trenutno na voljo na trgu, s poudarkom na izvirnosti in inovativnosti vsebine in uporabljenih jezikov, s posebnim poudarkom na evropskih koprodukcijah.

TUCKER FILM

Tucker Film, ki sta ga leta 2008 ustanovila CEC iz Vidma in Cinemazero iz Pordenona, si je uspel izoblikovati dobro definirano nišo, na italijanski neodvisni distribucijski sceni. Obstajata dve glavni operativni niti: produkcije, povezane s teritorijem (kot sta film Zoran, moj nečak idiot Mattea Oleotta in TIR Alberta Fasula) in azijskega dela. Druga veja se je rodila in razvila v neposredni povezavi s filmskim festivalom Daljnega vzhoda. Najpomembnejšim dogodkom, posvečenim azijski popularni kinematografiji v Evropi (katerega organizator je CEC). Med številnimi naslovi v katalogu se spomnimo filmov Departures (Odhodi) Takite Yojiro (oskar za najboljši tujejezični film leta 2009), Poetry (Poetry) Lee Chang-donga (nagrada za najboljši scenarij na filmskem festivalu v Cannesu leta 2010), A Simple Life (Coppa Volpi za najboljšo igralko leta 2011, Deanie Ip), velikega projekta Ozu (11 pomembnih del japonskega mojstra je restavriral in digitaliziral zgodovinski japonski mojster Shochiku), A Family Portrait with a Storm (Družinski portret z nevihto) Kore-ede, The Korean Prisoner (Korejski ujetnik) Kim Ki-duka in Burning (Goreče) Lee Chang-donga. Med drugimi pridobitvami je šest filmov Wong Kar Waija, združenih v monografiji Vprašanje stila (Razpoloženje za ljubezen, Srečna skupaj, Izgubljeni angeli, Hong Kong Express, Dnevi divjine, Ko tečejo solze), izraelski cestni film Midva, Nira Bergmana in filmi Hamaguchija Ryusukeja, novega talenta v japonski kinematografiji, od Igra usode in fantazije (srebrni medved na Berlinalnem filmskem festivalu 2021) do Vozi moj avto (oskar za najboljši mednarodni celovečerni film 2022).

Leta 2022 je Tucker Film debitiral s kriminalnim trilerjem L'angelo dei muri Lorenza Bianchinija in distribuiral norveško komedijo Ninjababy Yngvilda Sve Flikkeja. Leta 2023 je v kinodvorane prinesla filme Zemlja in prah Lija Ruijuna, Načrt 75 Chieja Hayakawe, Dolgi tek Andree Magnanija in skupaj s Teodora Filmom še film Zlo ne obstaja Hamaguchija Ryusukeja (srebrni lev - velika nagrada žirije v Benetkah). Leta 2024 sta izšla filma Abang in Adik malezijskega režiserja Jina Onga (nagrada Bear Mulberry na 25. filmskem festivalu Daljnega vzhoda) in No More Trouble Tommasa Romanellija (zmagovalec sekcije Panorama Italia 2024 na festivalu Alice nella Città).